

Duiding: Trouw en verraad

1.

Het heeft lang geduurd
voordat de leerlingen
tot het inzicht kwamen
dat Jezus geen koning is
zoals de volkeren die kennen
maar een koning naar de Thora.

Met het verhaal van de intocht
en het vieren van Pesach met de 12
begint liturgisch de Goede Week.

Deze liturgische inkapseling echter
vervaagt ons inzicht en besef van de
maatschappelijke impact van dit gebeuren.

Trouwens, wie denkt bij Pesach
aan de oorspronkelijke betekenis:
het “overslaan” van de joodse huizen,
een verwijzing naar de tiende plaag
waarbij alle eerstgeborenen gedood werden?

Hierdoor werd de centrale macht,
ook voor de komende generatie,
een vitale genadeslag toegebracht.
De dynastie, de Egyptische staatsstructuur,
gebaseerd op de verticale lijn van vader op zoon,
werd doorbroken en ondermijnd.

Zo kreeg het joodse volk de nodige ruimte
om weg te trekken uit slavernij en onderdrukking.
Mozes leidde hen niet naar een nieuwe dictator,
maar naar een nieuwe staatsstructuur.

**Geen piramide waar de ene mens boven de andere staat,
maar een gemeenschap waarin de macht
evenredig verdeeld wordt over de twaalf stammen,
juridisch vastgelegd in een concordaat, een nieuw verbond.**

Wanneer Jezus zijn 12 leerlingen kiest
verwijst hij naar dit verbond en ziet hij zijn missie
als een maatschappelijk project,
een gemeenschap waarin alle macht wordt gedeeld,
op basis van gelijkheid, vrede en gerechtigheid.

Wanneer Judas Jezus verraadt
geeft hij hem over aan de machtigen
het aloude systeem van verknechting.
Judas verraadt daarmee niet alleen Jezus,
maar het hele project van de gedeelde macht
een samenleving op basis van gelijkheid,
vrede en gerechtigheid.

Jezus daarentegen ‘geeft zichzelf’
zoals gebroken brood en gedeelde wijn.
Hij geeft zichzelf – niet uit zwakte, maar uit liefde.
Zo overbrugt hij de breuk en verbindt mensen opnieuw
trouw tot in de dood aan het visioen

van een vreedevolle, rechtvaardige samenleving
waarin iedereen gelijke rechten krijgt.

Deze tegenbeweging herkennen we
in de acties van partners van Broederlijk Delen.
Zij blijven trouw aan dit project,
zelfs bij gevaar voor hun leven.

Vijf partners kunnen we beter leren kennen
door het lezen van de revolutiekrant,
ook digitaal te verkrijgen op ademtocht.be.

2.

Dit verhaal over verraad en trouw
is geen verhaal uit een ver verleden.
Het is van alle tijden, ook van vandaag.
Het visioen van Jezus, een samenleving
op basis van gelijkheid, vrede en gerechtigheid
waarin macht met ieder wordt gedeeld
staat anno 2026 onder ongekende druk.

De kern van deze strijd wordt messcherp verwoord
door Nobelprijswinnaar Joseph Stiglitz:
"De ongelijkheids crisis is een even groot probleem als de klimaatcrisis."

Dit citaat tilt het verraad van Judas
naar een mondiaal, systemisch niveau.
Het laat ons zien dat het
'opgeven van het rechtvaardige project'
vandaag een dubbel gezicht heeft:
het is een gelijktijdig verraad
aan de menselijke waardigheid
én aan de aarde zelf.

In de drie voorbeelden die volgen,
kijken we naar dit moderne verraad.
Maar we kijken vooral naar de tegenbeweging:
de trouw aan het project van Jezus
als het enige geloofwaardige antwoord
op het huidig cynisme van de macht.

1)

De eerste zilverling
is het verraad aan de solidariteit.
Dit verraad begint onzichtbaar
met jaren van kleine besparingen.
De Arizona-regering schrapt nu 25%
met een grote impact op de sector.

Broederlijk delen blijft haar partners
en de afgesloten contracten trouw.
Het vraagt wel een grondige herstructurering
met spijtig genoeg minder mensen ter plaatse.

2)

De tweede zilverling
is het verraad aan de jeugd,
aan de komende generaties.

Dit verraad begon in 1972
met de ontkenning van het rapport
'De grenzen aan de groei'
van de club van Rome.

Wij herinneren ons ook de speech
van Greta Thunberg in 2019 voor de VN
waarin ze dit verraad aanklaagde.
"Hoe durven jullie", zo klonk het.

Zij inspireerde veel scholieren
en o.a. grootouders voor het klimaat.

Een transitie van fossiele brandstoffen
naar duurzame energie is hoogdringend
zo blijkt vandaag met de zoveelste oorlog om olie.

3.

De derde zilverling
is het verraad aan de democratie,
aan de fundamenteën van onze rechtsstaat.

Het begint zeer subtiel
en eindigt in illegale oorlogen.

Jezus koos voor de twaalf leerlingen
als symbool voor een verbond waarin
macht gedeeld wordt en rechten universeel zijn.
Vandaag zien we echter een doelbewust
strategisch verraad aan dit verbond:

Het fundament dat ieder mens gelijk is
wordt ondermijnd wanneer rechten
selectief worden toegekend aan bepaalde groepen.

Door onafhankelijke rechters
weg te zetten als 'woke' of wereldvreemd,
wordt de enige macht die de burger beschermt
tegen de willekeur van de centrale macht
systematisch uitgehold.

Democratie kan niet zonder kritische stemmen.
Toch bespaart de overheid fors
op het middenveld en op mondiale journalistiek.
De drastische subsidievermindering voor MO*-magazine
is een poging om de stem van mondiale rechtvaardigheid
en internationale solidariteit te smoren.

Maar de trouw aan het project van Jezus
leeft voort in een moedige tegenbeweging.

Wij zien die trouw in:

De rechters en juristen die onverstoort blijven werken
voor de universele rechten van de allerzwaksten.

Het kritische middenveld dat weigert te zwijgen,
ook wanneer hun middelen worden afgenomen;
zij zijn de moderne profeten van onze tijd.

De bewuste burger die zich blijft informeren
en de straat op gaat
om de breuk in onze democratie te overbruggen.

3.

In deze Goede Week staan we niet
aan de zijlijn van een eeuwenoud drama.
We staan midden in de strijd tussen verraad en trouw.

Deze week herinneren wij ons
het Pasen van Jezus,
zijn uittocht uit de centrale macht.

Het is zoveel meer dan een regimewissel.
Het is een definitief afscheid van een
gecentraliseerde, onderdrukkende staatsmacht
en het bouwen aan een samenleving
waarin macht met ieder wordt gedeeld
waardoor mensen eindelijk kunnen leven
in gelijkheid, vrede en gerechtigheid.

Deze week leert ons dat deze overgang
pijn, lijden en dood van velen meebrengt.

De centrale macht is vandaag
imperialistisch en efficiënt dodelijk,
zichtbaar in een inflatie van illegale oorlogen
die uitmonden in genocide, domocide en ecocide:
het uitroeien van bevolkingsgroepen,
het vernietigen van hun leefomgeving
en het systematisch ontwrichten van de natuur.
die hun bestaan mogelijk maakt.

Dat mensen zich wereldwijd verbinden
tot een sterke tegenbeweging
die het maatschappelijk project
trouw blijft zoals Jezus dat deed
is hoogdringend.

Daarom blijft Broederlijk Delen
ons oproepen tot de 25%-revolutie:
met één mens op vier kunnen wij
de dood overwinnen
en opstaan tot leven.

Wat wij voelen telt,
wat wij doen nog meer.
Het is nu tijd voor actie.
De toekomst hebben wij
samen in de hand.

Jef Wauters
27 maart 2026